

PÅ
KRYSS
& lens i Norge

For Tom Erik «Teo» Olsen var eksamen i **Algoritmer og datastrukturer** 11. desember bare starten på semesteravslutningen ved Universitetet i Bergen. For å komme hjem til morens julebakst i Stavanger tok han nemlig seilbåtveien med «Julefergå HIPP HURRA».

AV KJELL MAGNUS ØKLAND • HIPP HURRA er en Maxi Racer 80 som eies av BSI/Seiling, studentene i Bergen sin seilforening. Men i desember ble båten omdefinert til «Julefergå» for å gå i passasjertrafikk for

STORE-BLOKSA: Da fergen Draupner passerte Store-Blokka der Sleipner-ulykken fant sted, gjorde det inntrykk.

Lite igjen av studielånet?

Ta «julefergå» HIPP HURRA hjem

Turen med Julefergå er en klimaflykt på flere vis.

KAPRING PÅ ÅPEN FJORD. I Vatlestraumen sør for Bergen kom et lasteskip uten last mot HIPP HURRA. Bak lasteskipet dukket det opp en gummibåt som la seg inntil lasteskipets babord side. Dette har vi sett mange ganger på kino, men aldri i virkeligheten: I løpet av to minutter har 10 svartkledde, bevæpnede soldater bordet skipet. Hele tiden gikk skipet med 10 knops fart.

Etter en fin slør og noe Tohatsu 6HK, ség Julefergå inn til Leirvik til et fantastisk syn: måneskinn og en havn som var fullstendig røyklagt av frostrøyk fra et stort elveutløp. Neste morgen var det samme fenomenet til stede, men denne gangen med sola som lysmester.

Med spinnaker og 7 knops fart seilte vi ut av røyken og inn i Bømlafjorden. Thomas fant frem kompendiet og satt seg godt til rette på fordekket. Julefergå hadde opprettet egen lesesal! Thomas' geo-

grafi-eksamen var tirsdagen etter, og han hadde i motsettning til Teo ikke startet juleferien ennå.

DRAUPNER OG STORE-BLOKSA. Samtalene kom inn på Sleipner-ulykken da vi ség utover Bømlafjorden. Utvekslingsstudentene **Alfonso** og **Koenraad** fikk høre om hva som skjedde 26. november 1999:

Fartøyet SLEIPNER, uværet og signifikant bølgehøyde, fyrstekorene som kapteinene styrtet på, sammenstøtet med Store-Bloksa, de dårlige redningsflåtene, redningsaksjonen og ikke minst konsekvensene: 16 mennesker omkom.

Da fortellingen var ferdig var vi bare et par kabellengder fra Store-Bloksa. Akkurat da kom DRAUPNER og passerte mellom Julefergå og Store-Bloksa. I tillegg til å være Flaggruteskip, og dermed en konkurrent, er DRAUPNER søsterskipet til SLEIPNER. Denne hendelsen gjorde et visst inntrykk.

Julefergå HIPP HURRA er ikke spesielt godt isolert i lugaren, derfor var kondens et pro-

blem. Kondensen kom fra de gjennomgående boltene fra genuaskinner, vinsjer osv. Heldigvis hadde vi med en vifteovn, eller califactor som etter hvert ble det vanlige navnet, og det klart mest brukte ordet på turen... (Califactor er spansk for vifteovn!)

Lørdagen var Stavanger målet. Grytidlig avgang i mørket nedover Karmsundet, ren østavind og slør med seks knops fart. Et par timer senere kom vi inn i Byfjorden nord for Stavanger. Fiskebåtene som lå og pilket ble brukt som rundingsbøyer, og vi vekselte noen ord med dem.

– Det så ut til å være bra fiskesteder, for flere av dem dro fin fisk over ripa i det vi seilte forbi, sier Teo. Og han nøler ikke med å anbefale folk en seiltur vinterstid:

– I adventstiden bør folk heller komme seg ut på sjøen enn å styre med presanger og kakebaking. Selv om det er kaldt, kan man få mange fine opplevelser, påpeker han.

Lørdag ettermiddag kunne HIPP HURRA fortøyes på Sølyst i Stavanger. Etter å ha losset lasten vår, regnet vi Julefergås oppdrag som utført. Teo var hjemme hos mor til jul! Dermed kunne Julefergå returnere til basen i Bergen.

KAPRING: 10 svartkledde menn i en gummibåt bordet i løpet av minutter et lasteskip som gikk i 10 knops fart. Hva øver man ikke på om vinteren...?